

۲۰۱۴/۹/۱۱

جليل غنى

از «سبز و نارنجی» بوی خون می آید

باز هم انتخابات و باز هم بهانه گیری های جوانب در گیر در تلاش برای بدست آوردن کرسی و قدرت و تلاش برای مطرح بودن جهت حفظ منافع شخصی و گروهی بدون هیچ گونه ارج گزارى به خواست و آرزوى آن پیره زنان و مردان و جوانانى که با پشت پا زدن به هر گونه تهدید و تخویف و تعجیز و تحمل خسارات مالی و تلفات جانی به امید حاکمیت بر سر نوشت شان و تعیین حاکمان خادم، نه غاصبان قدرت و مال، به سوى صندوق های رأی رفتند و جواب دندان شکن به دشمنان افغانستان دادند که از هیچ اقدامی برای جلوگیری از این انتخابات و حاکمیت ملت شجاع و با شهامت افغانستان برای سرنوشت شان، دریغ نکردند.

بهانه جو به کجا بی بهانه می ماند

از روز اولی که ملت افغانستان با اشتیاق تمام رأی داد پنج ماه گذشت و ملت انتظار داشت که نتیجه قربانی های خود را طی چند هفته ببیند و شاهد انتقال مسالمت آمیز قدرت از یک رئیس جمهور به رئیس جمهور دیگری باشد و به جهان نشان دهد که نه تنها در میدان نبرد برای آزادی و نجات کشور از تهاجم قشون سرخ و حاکمیت کمونیست ها کار نامه هایش را ثبت تاریخ کرده و پیروز است بلکه در صحنه سیاسی هم می تواند نخستین گام های استوار و مصممانه را در راه تعمیم مردم سالاری بردارد و بعد از سه دهه جنگ و خونریزی و در بدری و بی سامانی با تعیین زعمای به انتخاب خود مسیر ترقی و پیشرفت را در پیش گیرد. اما غافل از اینکه با ریختن آرای شان به نام کاندیدا های که پیشناز گردیدند با چنان مشکلی مواجه شدند که در تاریخ انتخابات در جهان بی نظیر است. دور اول انتخابات بی نتیجه ماند و سماجت هر دو کاندید برای رفتن به دور دوم انتخابات، این پروسه را هنوز هم طولانی تر ساخت و مصارف هر دو دور انتخابات را ملل متحد متقبل شد و پرداخت.

شکایات از تقلب از همان مراحل اول دور اول انتخابات بلند شد و ادعا می شود که در دور دوم نیز دو میلیون رأی تقلبی وجود دارد. این کشمکش ها دو بار وزیر خارجه ایالات متحده امریکا را به کابل آورد و در هر دو بار تعهداتی شفاهی و کتبی از هر دو کاندید برای تشکیل یک حکومت وحدت ملی گرفت و دو بار هم "براک اوباما" رئیس جمهور ایالات متحده با این دو کاندید تلفنی صحبت کرد تا آنها را به توافق روی چنین حکومتی وادار سازد. ولی مثل اینکه مرغ هر دو کاندید «یک لنگ» دارد. یکی بر توافق در چارچوب قانون اساسی تأکید دارد و دیگری به بدور انداختن دو و نیم میلیون رأی و اخذ صلاحیت های بیشتر. جالب اینست که هر دو کاندید دم از رعایت و پیروی از قانون اساسی افغانستان و تعمیم قانون می زنند. ولی سؤال اینست که در کجای قانون اساسی افغانستان تذکر رفته که:

■ برنده و بازنده انتخابات ریاست جمهوری «حکومت وحدت ملی» تشکیل دهند؟

در کدام ماده قانون اساسی افغانستان گفته شده که :

■ انتخابات ریاست جمهوری برنده و بازنده ندارد و هر دو برنده هستند.

(آن طوری که آقای جان کری گفت):

■ در کجای قانون اساسی افغانستان گفته شده که رئیس جمهور پُست ریاست اجرائیه را برای پیشبرد امور تشکیل می دهد؟

آن طوری که آقای جان کری وزیر خارجه ایالات متحده در سفر اولش به کابل بعد از جنجال های انتخابات به کابل آمد و توافق هر دو کاندید را برای تشکیل حکومت وحدت ملی قبولاند. لذا قانون اساسی از همان آغاز کار یعنی با دوام دوره ریاست جمهوری آقای کرزی برای چهار ماه اضافی بدون مجوز قانونی نقض شده است. حتی در انتخابات سال ۲۰۰۹ که آقای کرزی برای بار دوم بر کرسی ریاست جمهوری نشانده شد هم قانون اساسی بر اساس مصلحت ها نقض گردید و انتخابات ریاست جمهوری با فیصله ستره محکمه برای تقریباً چهار ماه به تأخیر انداخته شد و گفته می شد که رئیس ستره محکمه در بدل اصدار چنین فیصله ای مکافات هم گرفت و باری کاپی سندی در کابل نشر گردید که آقای کرزی نه (۹) نمره زمین تعمیراتی را به رئیس ستره محکمه بخشیده بود. در ادبیات سیاسی افغانستان آنچه که بنام «مصلحت ها» می خوانند نقش برازنده تری در طول تاریخ پر از فراز و نشیب این کشور نسبت به

قوانین و مقررات موضوعه داشته است. همیشه همین مصلحت ها بوده که چه در تشکیل کابینه ها و چه در تصامیم سرنوشت ساز اولویت داشته است.

تیم "اصلاحات و همگرایی" تأکید دارد که مجادله آنها برای تثبیت حق رأی مردم است در حالیکه اختلاف کلی این تیم با تیم "تحول و تداوم" بالای صلاحیت های پُست ریاست اجراییه است که مغایر قانون اساسی افغانستان خلق شده است. و تیم "تحول و تداوم" بر رعایت قانون اساسی تأکید دارد و آقای اشرف غنی احمد زی در کنفرانس مطبوعاتی روز چهارشنبه دهم سپتمبر گفت: «بر قانون اساسی کشور معامله نخواهیم کرد» ای کاش آقای احمد زی از همان روز اول چنین موقفی اتخاذ می کرد و در تشکیل پُست ریاست اجرایی موافقه نمی کرد حالا که جانب مقابل ادعا دارد که ریاست مجلس وزراء را هم باید رئیس اجراییه بدوش داشته باشد و صلاحیت های بیشتری را ادعا دارد، چون از صلاحیت های رئیس جمهور کاسته می شود موضوع پیروی از قانون اساسی مطرح می گردد.

از جانب دیگر تیم "اصلاحات و همگرایی" به رهبری آقای عبدالله عبدالله از همین اکنون و در چهارمین بار مقاطعه یا با کمیسیون های انتخاباتی و یا هم مذاکره با تیم مقابل، می گوید که نتیجه انتخابات را نمی پذیرد و مذاکرات با تیم مقابل را متوقف ساخت و اعلام داشت که مذاکرات به بن بست رسید. چون اگر این دو نیم ملیون رأی که تیم "اصلاحات و همگرایی" ادعا دارد باید بیرون انداخته شود، اگر باطل اعلام نگردد این تیم بازنده خواهد بود. آنچه مسلم است اینست که هر دو تیم تحت فشار مؤتلفین خود قرار دارد و تصامیم را گروه های غیر متجانسی اتخاذ می کنند که برای بدست آوردن رأی مردم و کرسی ها و موقف هایی در حکومت های آینده، این ائتلاف ها را بعد از دور اول انتخابات تشکیل دادند. همین بی انسجامی ها و عدم موجودیت هم فکری بین مؤتلفین در هر دو تیمی که کاندید ها از آنها نمایندگی می کنند و بر منافع گروهی و یا هم شخصی نسبت به منافع ملی تکیه دارند باعث آن شده که هر یک از اعضای این دو تیم نظری داشته باشد و بر تصمیم گیری های تیم کاندید متحد خود نظریاتش را بقبولاند. بعضی از این نظریات آنقدر هشدار دهنده و هراس انگیز با در نظر داشت سوابق و حرکت های سال های ۱۹۹۰ به نظر می آید که آینده تمامیت ارضی، حاکمیت ملی، استقلال و وحدت ملی افغانستان را زیر سوال می برد و از آن بوی خون می آید. روز چهارشنبه دهم سپتمبر آقای عطا محمد نور والی بلخ و یکی از حامیان داکتر عبدالله عبدالله در مراسم تجلیل از هفته شهید در جمعی از هوا دارانش گفت: «ما نه تنها حکومت بر آمده از ثقل را نمی پذیریم بلکه این حکومت بر آمده از ثقل را از شانه های ملت آنقدر به دور بیفکنیم که پا ها و دستها و گردنش بشکند» والی بلخ اخطار داد که در صورت پیروز نشدن کاندید مورد حمایت او حرکت «سبز و نارنجی» با احتجاج های خیابانی و تصرف دفاتر دولتی براه خواهد افتاد، حرکتی که از آن بوی خون می آید.

تشدید تشنج و دامن زدن به این اختلافات، موجب آن شد که "بان کی مون" منشی عمومی ملل متحد با هر دو کاندید تلفونی صحبت نماید و آنها را به دوام مذاکرات سیاسی و رسیدن به توافقی وادار سازد و از چگونگی مشکلاتی که افغانستان به آن مواجه است و عواقبی که تأخیر در رسیدن به یک توافق سیاسی دارد بر حزر دارد و معاونش "جیفزی فیلمن" را به کابل بفرستد تا اگر او بتواند دو جانب را به توافقی برساند و افغانستان را از این بی سرنوشتی نجات دهد.

یکی از مصائبی که دور دوم انتخابات ریاست جمهوری امسال با خود داشت قطبی شدن جامعه افغانی بر اساس تعلقات قومی و نژادی و زبانی و سمتی بود که در مبارزات انتخاباتی دور دوم یا توسط کاندید ها و یا هم پیمان های شان برای جلب رأی مردم از این حربه ها استفاده کردند و جامعه را به قطب های متقابل تقسیم کرد ولی قطبی شدن ها بیشتر بین آنانی مشهود است که بنام سیاستمداران و پیشگامان تحولات سیاسی قلمداد شده اند در حالیکه در هر گوشه ای از افغانستان که نگرینسته شود اقوام مختلف از سالیان دراز و صد ها سال پهلوی هم با اتفاق و اتحاد زیسته اند و این امید واری موجود است که صدای دامن زدن به تشنجات را ملت رد نماید چنانچه ملت آنقدر به ستوه آمده که میگوید فرقی نمی کند که آقای عبدالله رئیس جمهور می شود یا آقای احمدزی هر چه زود تر به این بی سرنوشتی خاتمه داده شود.

همین اکنون در پنج ماه گذشته در حدود شش میلیارد دالر عواید دولت در نتیجه کاهش در عواید گمرکی و سایر عایدات از دست رفته و در حدود شش میلیارد دالر دیگر بر اساس اظهارات وزیر مالیه سرمایه از افغانستان خارج گردیده که ضربه شدیدی به اقتصاد متکی بر کمک های خارجی و اقتصاد ملی و زندگی مردم عادی وارد کرده است.

د پانو شمیره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

"بسم الله محمدی" وزیر دفاع افغانستان امروز اعلام داشت که مخالفین و طالبان در پنج ماه گذشته خونبار ترین و شدید ترین حملات را در مناطق مختلف افغانستان با استفاده از هرج و مرج سیاسی و بی انتظامی در دستگاه دولت انجام داده اند.

معلوم نیست که جوابگوی این هم خسارات و صدمات چه مرجعی و یا کدام شخص خواهد بود و هنوز هم ناز های سیاسی و چانه زنی ها برای اقتدار بیشتر بین دو کاندید بدون اندک توجه به حال مردم و کشور به بهانه دفاع از حق رأی مردم جریان دارد در حالیکه اگر واقعاً این دو عالی جناب و حامیان شان از هر دو تیم به فکر مردم هستند و همان طوری که داد از مردم دوستی می زنند به فکر تعیین سرنوشت ملت باشند، باید هر چه زود به این بهانه جوئی ها و قدرت طلبی ها خاتمه دهند نگذارند بیش از این ملت بلا کشیده قربانی هوسها و جاه طلبی های کسانی گردند که چه در گذشته و چه حال به جز اقتناع منافع شخصی و گروهی به چیز دیگری فکر نکرده اند. و سوال آخری که ذهن هر افغان خطور میکند اینست که آیا در صورت توافق هر دو جانب با در نظر داشت سوابق هر دو طرف و تعلقات قومی و نژادی و نفاضت های که جریانات سیاسی اخیر خلق کرده میتوان به تشکیل یک حکومت واقعاً وحدت ملی و کار آمد برای افغانستان امید وار بود؟

پایان

د پانو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ